

Nr 63.

Av herr **Hörstadius**, om tull å tennisrackets och ramar därtill.

Tillverkning av tennisrackets har i mindre omfattning bedrivits i Sverige sedan lång tid tillbaka, men har först under de senaste åren nått mera betydande omfattning. Numera finnes inom landet ett företag, som för denna tillverkning anskaffat specialmaskiner och är fullt rustat att under sakkunnig ledning bedriva tillverkning i större skala.

Storleken av konsumtionen av rackets i Sverige kan icke med bestämdhet fastställas. Handelsstatistiken innehåller nämligen ingen specialrubrik för tennisrackets, varför säker kännedom om importens storlek icke kan erhållas. Verkställda överslagsberäkningar ha emellertid givit vid handen, att årskonsumtionen med all sannolikhet kan beräknas uppgå till närmare en miljon kronor. Förbrukningen är dessutom stadd i stark ökning, vilket bl. a. framgår av att antalet hallar och anläggningar för såväl inom- som utomhustennis ständigt stiger. För den mera fabriksmässiga rackettillverkningen sysselsättas f. n. c:a 50 personer och ungefär samma antal torde finna sysselsättning med strängning av ramar. Importen är emellertid med all säkerhet större än värdet av den inhemska tillverkningen, även om i detta värde inräknas den strängning på importerade racketramar, som äger rum inom landet.

Med nu tillgänglig maskinutrustning är det möjligt att bedriva en avsevärt vidgad fabrikation, och i kvalitativt hänseende äro svenska märkesrackets fullt jämbördiga med de importerade av ledande fabrikat. Därest större omsättning kunde vinnas på hemmamarknaden, förefinnas även goda möjligheter för ökad export. Förutsättningar torde finnas för att bereda sysselsättning inom denna industri åt minst dubbla antalet personer mot vad för närvarande är fallet. Härför erfordras dock ett avsevärt förbättrat tullskydd.

Tullen för rackets utgår f. n. i regel med 60 öre för kg. enligt statistiskt nr 793. Då en racket i genomsnitt har en vikt av omkring 400 gr. blir tullen icke fullt 25 öre per styck, vilken tull givetvis är helt utan skyddsverkan på en artikel, som i regel betingar ett utförsäljningspris av mellan 25—75 kronor.

Efterföljande uppställning angiver *nettopriserna* per styck för sex av de mera gångbara svenska kvaliteterna (I—VI) jämförda med tvenne ledande utländska märken, här nedan betecknade A och B.

Kvalitet	Svensk tillverkning	Utländsk tillverkning	
		märke A	märke B
I	44: —	40: 50	38: —
II	37: 50	30: —	30: 50
III	32: 50	26: 50	26: 50
IV	27: 50	21: —	22: —
V	21: —	15: 50	14: 50
VI	16: 25	13: —	13: —

Såsom framgår av denna sammanställning ligga nettoinköpspriserna på utländska rackets i genomsnitt över 20 % lägre än motsvarande priser på svenska rackets, oaktat att de senare kalkylerats så, att de praktiskt taget utgöra rena självkostnadspriser och sålunda icke inkludera någon vinst.

Såsom förut nämnts äger den svenska fabrikationen tillgång till fullt modern utrustning och bedrives på ett rationellt sätt, varför något nämnvärt nedbringande av försäljningspriserna icke kan vinnas genom förbättringar i nämnda hänseenden. Utjämning i någon mån av förut angivna prisdifferens är emellertid en oundgänglig förutsättning för att den inhemska rackettillverkningen skall kunna utvecklas på ett tillfredsställande sätt. Då industrien, såsom förut angivits, f. n. praktiskt taget saknar tullskydd, synas goda skäl föreligga att genom införande av en måttlig tull möjliggöra för industrien att öka sin tillverkning.

Såsom redan omnämnts variera kvaliteterna och därmed priserna på rackets högst väsentligt. En viktull skulle för den skull komma att drabba synnerligen ojämnt och måste, för att giva något skydd för det sakkunniga och minutiösa arbete, som erfordras för framställning av en racket av god kvalitet, fastställas till relativt högt belopp per kg. Härigenom skulle emellertid de lägre kvaliteterna bliva onödigt högt beskattade, alldenstund det näppeligen är praktiskt genomförbart att fastställa olika viktullar allt efter varornas högre eller lägre kvalitet. Den lämpligaste formen för tullbeskattningen av rackets torde för den skull åstadkommas genom att artikeln beläggas med värdetull, vilken för att bliva av verklig nytta för industriens utveckling icke bör sättas lägre än 20 procent. Nämnda tull bör utgå såväl för tennisrackets, som rackets för badminton och liknande spel.

Som jämförelse kan nämnas, att den engelska racketindustrin, som har en stor export till olika länder, åtnjuter ett tullskydd av 5 shilling per racket, dock minst 25 % av värdet och att tullen i Amerika uppgår till 30 %.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av gällande tull-taxa, att rackets och ramar därtill åsättas en tull av 20 procent av värdet.

Stockholm den 22 januari 1937.

M. O. Hörstadius.